Daciada „la ea acasă" răspunde la întrebarea:

DE UNDE ȘI DE CE CAMPIONI DE SCHI ÎN MUNȚII APUSENI ? (III)

● Campionii moți sînt primii la carte, primii la sport și vor ajunge cu siguranță oameni de frunte în societatea noastră

Arieșeni, județul Alba. O comună așezată într-un decor de vis. Arieșul cel năvalnic de la Turda este aici abia un firișor de apă care se strecoară parcă din piatră în piatră la poalele unor munți de o nesemuită frumusețe aspră...

„Asta-i Elveția noastră..."

Dan Gligor, cîștigător în Cupa Congresului al XI-lea al U.T.C., aflat într-o spectaculoasă coborîre

... îmi spune cu patimă în glas profesorul Dan Gligor. **Nu o zic numai eu. O zic și străinii, au zis-o chiar și... elvețienii, turiștii care au ajuns și prin părțile noastre".**

Venisem la Arieșeni în primul rînd pentru a-l cunoaște pe Dan Gligor, cîștigătorul unei probe — la categoria peste 19 ani — a Cupei Congresului al XI-lea al U.T.C.

Este profesor de educație fizică și sport. Are 27 de ani, e în învățămînt de patru ani și are specializarea schi. Este un excelent schior, dar mai presus de toate este un mare animator al schiului, pe care vrea să-l sădească și să-l răspîndească pe aceste locuri. Schiul este pasiunea vieții sale și pentru cauza lui **„se bate"** și cu munții, și cu oamenii... Argumente ? Iată ce a făcut pînă acum profesorul Dan Gligor la Arieșeni. Întîi și întîi, a făcut un schi-lift la Tulucești. Cum l-a făcut ? Cu mîinile lui ! A cumpărat un motor electric la Vașcău, un cablu de la Liceul nr. 2 din orașul Dr. Petru Groza, un reductor, le-a asamblat... Așa a pornit la 27 decembrie 1979 schi-liftul de la Tulucești, pîrtia de acolo devenind locul unor concursuri non-stop cît e ziua de lungă. Consecința ? Arieșeniul este azi un furnicar de pitici pe schiuri între care unii dintre ei dovedesc calități cu totul remarcabile. **Îi scriem acum, aici, pe Maghiar Jose (9 ani), Gheorghe Gligor (10 ani), Elena Gruescu (12 ani), Avram Iancu (10 ani), Matei Rubin (12 ani), Ivan Marinel (7 ani), Cornel Olar (13 ani), Aurelia Dobra (14 ani), Viorica** Petruse (13 ani), Jenica Pantea (11 ani), cu toții fruntași în diferite „concursuri locale".

Tineri schiori din Albac, premiați la tradiționala Cupă Scoroget

Dar Dan Gligor m-a urcat într-o mașină și m-a dus cîțiva kilometri mai sus, în munte, în satul Bubești, la poalele vîrfului Cornul Berbecului. Acolo este o... virtuală pîrtie de clasă mondială. Diferența de nivel — 570 de metri, lungime — 2 500 de metri. O altă caracteristică, esențială : muntele e acoperit de zăpadă 6 luni pe an. Deci, 6 posibile luni de activitate continuă. Ce probleme trebuie rezolvate ? Deplasarea unor specialiști ai federației de schi și ai județului care să ia cunoștință și să treacă la fapte. Să facă documentația necesară și să analizeze posibilitatea defrișării unei mici zone cu vreo 20—30 de brazi (existînd soluția unui transfer de cubaj în alt loc, care să compenseze tăierea lor), beneficiul realizării unei asemenea pîrtii fiind cu adevărat mare. Nemaivorbind de faptul că eventuala construire a două, trei cabane în vecinătate ar crea condiții ideale și turismului, nu numai sportului, și în primul rînd sportului de performanță.

Toate aceste idei, Dan Gligor și le-a susținut într-o pledoarie nu numai patetică, dar și răs-argumentată. **„Din păcate, nu sînteți primul om căruia i-am spus toate aceste lucruri. Le-am spus și altora. Au fost de acord cu mine, mi-au promis că se vor întoarce aici împreună cu comisii de experți, să pornim treaba, dar timpul trece, iarna a trecut și nu a venit nimeni. De aceea, vă rog și pe dumneavoastră, scrieți despre minunăția munților de aici, munți care așteaptă să ni-i facem mai apropiați. Mai folositori. Natura e foarte darnică, aici, cu noi. De ce am fi zgîrciți noi cu noi ?"**

Și în Albacul lui Horia

Pe lista cîștigătorilor ultimei ediții (1978) a Daciadei de iarnă apărea, surprinzător, de două ori numele unei comune. Albac, județul Alba. Albacul lui Horia. Cei doi campioni de atunci, Adriana Pleșa și Horia Trif, ambii la categoria de vîrstă 10—14 ani, ambii la schi-fond. La Izvorul Mureșului, unde se desfășuraseră întrecerile, „albăcenii" ajunseseră în cîteva zile în centrul atenției, toată lumea privindu-i nu numai cu admirație, dar și cu legitim interes, cu o curiozitate nedisimulată. **„Ia uită-te la ăștia, vin cu toții dintr-o comună, din inima Apusenilor, și ies campioni pe țară!"** — își amintește azi profesorul Iancu Pleșa șoaptele pe care le auzea atunci, în februarie '78, în jurul lui, oriunde mergea cu elevii săi. În numai cîteva zile, acesta este adevărul, profesorul Pleșa și campionii săi au ajuns să fie cunoscuți — de la distanță — de întreaga lume a sportului de la noi.

Am vrut să-i cunosc de aproape. Și i-am cunoscut. Am fost la Albac și am dat peste o adevărată „școală de schi de fond". În lipsa unor pîrtii adecvate, tinerii și copiii Albacului au ales probele de fond, cele mai grele din schi, dar și cele care-ți produc cele mai mari satisfacții. Animatorul acestei „școli" este profesorul Iancu Pleșa, un bărbat în vîrstă de 40 de ani, cîndva contabil (cu retribuție mai mare), azi profesor de educație fizică (cu retribuție mai mică), atras de sport prin vocație, prin pasiune, ca și printr-o mare dragoste pentru copii, pentru puii de moț. Are și la această oră o echipă de fondiști redutabili, între care Pașcu Igna (12 ani), Radu Scrob (12 ani). Marcela Negrea (12 ani), Viorica Pleșa (15 ani), Dorina Petrea (15 ani), Mircea Gai (15 ani), Vasile Costea (15 ani). Fruntași cu toții la carte, la învățătură, schiorii profesorului Pleșa fac în fiecare după-amiază antrenamente. Din decembrie pînă în martie schiază în fiecare zi, iar din martie pînă în decembrie fac atletism, fac patinaj pe rotile cîte 10—12 km zilnic, iar în timpul verii mai fac și alte lucruri care-i ajută la fel de mult ca și antrenamentele. Urcă munții (Biharia, Muntele Mare, Zboru', Brădeana. Vîrfuri, Lătoase etc.) cu vitele la pășunat, își însoțesc părinții la pădure și pun umărul zdravăn la muncă, iar cînd vine toamna, și coboară în comună, toți sînt mai voinici, mai bărbați.

Acesta este ciclul de formare a unor tineri admirabili. Campionii moți din Albac sînt primii la carte, sînt primii la sport și vor ajunge cu siguranță oameni de frunte în societatea noastră.

Marius POPESCU

VOTUL NOSTRU – UN VOT PENTRU BUNĂSTARE ȘI FERICIRE

(Urmare din pag. 1)

dința fermă că votul pe care l-am dat candidaților F.D.U.S. a fost un vot pentru tot ce s-a înfăptuit în țara noastră și, în același timp, pentru izbînzile ce vor urma, cu hotărîrea de a face totul pentru făurirea viitorului luminos al țării.

Fac parte din marea familie a muncitorilor de la Întreprinderea mecanică Plopeni-Prahova. Aici ne plămădim succesele noastre, cu conștiința că tot ce realizăm este pentru noi, pentru popor. Prin cuvîntul meu, reprezint miile de oameni ai muncii, membrii asociației noastre sportive, cei care în timpul liber practică în mod organizat educația fizică și sportul, convinși de binefacerile acestei activități. După cum se știe, asociația sportivă Metalul Plopeni se bucură de frumoase aprecieri datorită rezultatelor dobîndite atît în sportul de masă, cît și în cel de performanță. **La** startul crosurilor organizate de noi, la campionatele asociației la fotbal, handbal, volei, popice sau șah se aliniază an de an tot mai mulți iubitori ai sportului, muncitori, ingineri, tehnicieni, iar marea competiție națională „Daciada" a generat noi și entuziaste manifestări sportive. Dispunînd de o excelentă bază materială, sportivii de la Metalul Plopeni — cicliști, boxeri, atleți — au urcat treptele măiestriei sportive, afirmîndu-se tot mai mult pe plan județean și național.

Sîntem hotărîți cu toții să nu ne oprim aici, să ridicăm tot mai sus ștacheta calității activității noastre, susținînd votul pe care l-am dat la 9 martie cu noi realizări în producție și în activitatea sportivă. Ne exprimăm și în acest fel recunoștința pentru condițiile minunate pe care sportivii de la Metalul Plopeni le au azi de a se realiza pe plan profesional și sportiv.

„AM VOTAT ȘI PENTRU CA SPORTUL HARGHITEAN SĂ CONTRIBUIE TOT MAI MULT LA GLORIA SPORTULUI ROMÂNESC"

Victoria în alegeri a candidaților Frontului Democrației și Unității Socialiste constituie, în fapt, adeziunea națiunii noastre socialiste, a întregului nostru popor, a tuturor cetățenilor — români, maghiari, germani și de alte naționalități — la Programul partidului, la hotărîrile Congresului al XII-lea, pentru îndeplinirea cărora vom munci cu toată puterea noastră.

În această nouă legislatură, și noi, harghitenii, sîntem deciși să acționăm cu fermitate pentru ca sporturile de iarnă să urce noi trepte de împlinire, în toate orașele și comunele județului. Vom dezvolta baza materială, creînd noi patinoare pentru hochei, — acest sport atît de îndrăgit de tineretul din județul nostru — vom realiza noi pîrtii pentru schi alpin și vom înmulți numărul trambulinelor. Zonele **Harghita-Băi, Toplița, Gheorgheni** și **Izvorul Mureșului** vor deveni puternice centre ale sportului de iarnă, adevărate pepiniere de performeri, capabili să reprezinte cu cinste țara în marile competiții internaționale. În anii care urmează, trecerea de la sportul de masă la cel de performanță va deveni evidentă în județul Harghita.

Noii deputați aleși în consiliile populare sînt și iubitori ai sporturilor de iarnă. Împreună cu ei, sportivii noștri vor face totul pentru ca, prin munca lor, în întreprinderi și pe ogoare, să îndeplinească cu cinste sarcinile reieșite din documentele Congresului al XII-lea, așa cum au fost ele magistral expuse în Raportul secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**. Totodată, se vor pregăti intens pentru a obține rezultate tot mai bune în sport, pentru gloria patriei noastre, România socialistă.

SZIGMOND BOLOG
președinte al C.J.E.F.S. Harghita

Cercurile de gimnastică de întreținere

UN LOC UNDE SE CÎȘTIGĂ... SUPLEȚE ȘI VIGOARE

● Cerc de gimnastică de întreținere la Casa de cultură „Fr. Schiller" ● Pentru prima dată un curs adresat bărbaților ● Beneficiarii – între 17 și 70 de ani ● Un alt argument „pro" : rentabilitatea economică!

Asistam la o oră de gimnastică de întreținere sub conducerea antrenoarei **Alexandra Constantinescu**. La un moment dat, una dintre cele 20 de cursante, în plin efort, a exclamat :

– Nu mă mai doare deloc articulația șoldului. Nu mai simt nimic...

– Mă bucură foarte mult, i s-a adresat antrenoarea. Apoi către noi. **Întotdeauna asemenea rezultate sînt un prilej de mare mulțumire pentru cei care activăm aici.**

Instantaneul de mai sus l-am surprins la **Casa de cultură „Friedrich Schiller"** din Capitală, unde funcționează un cerc de gimnastică de întreținere înființat în urmă cu doi ani. Doi ani de activitate, deci, perioadă în care cercul („cursul" – cum este numit aici) a funcționat permanent, cu serii lunare de circa 120 pentru femei și pentru bărbați. Da, este vorba despre o noutate : **pentru prima dată la un asemenea centru s-a înființat și un curs pentru bărbați** (cu o grupă de 20), bine venit, după cît este de solicitat. Vîrsta cursantelor și cursanților : între 17 și aproape 70 de ani (!), majoritatea nedespărțiți de acest cerc încă de la înființare. Cei care-l frecventează vin de 2-3 ori pe săptămînă – dimineața sau după-amiaza – pentru a face diverse exerciții de gimnastică timp de o oră și jumătate, cu scopul mărturisit de a-și menține suplețea și vigoarea. Antrenoarea **Alexandra Constantinescu,** ne-a explicat mai pe larg : **„Vin la noi femei și bărbați de vîrste dintre cele mai diferite, bunici și nepoți chiar. Fiindcă simt acut urmările sedentarismului sau fiindcă se simt „pîndiți de anumite beteșuguri". Pentru fiecare stabilim un anume gen de exerciții și lucrăm, luptăm, putem spune, pentru înlăturarea urmărilor muncii sedentare, pentru reobținerea elasticității mușchilor, a mobilității articulațiilor. Prin exercițiile pe care le executăm, prin propaganda pe care o facem în scopul unei alimentații raționale și mai ales a diminuării consumului de alcool și țigări urmărim ca fiecare să trăiască igienic, să ducă o viață sportivă. Și să știți că obținem unele rezultate de-a dreptul spectaculoase în înlăturarea plusului de greutate, în reînviorarea efectivă a organismului".**

Urmărim cîteva ore de gimnastică. Antrenoarea își ține în mînă elevele prin capacitate profesională, prin replici sau comenzi în care îndrumarea se îmbină fericit cu buna dispoziție. Este o muncă asiduă, realizată într-un ritm intens, perseverent. Exercițiile se execută prompt, corect (firește, unele mai greu, altele mai ușor) cu multă ambiție și conștiinciozitate. Discutăm cu cîțiva dintre beneficiarii cursului. – **I. F. : „O oră de gimnastică, aici, este o doză puternică de sănătate", N. G. : „Acum, spre deosebire de trecut, am din nou un puls normal", A. E. : „Am avut, aproape un an, o durere intercostală care acum a dispărut", G. H. : „La 45 de ani am o suplețe și vigoare ca la 30 de ani. Pînă a veni aici, ce greu mă mai aplecam să-mi leg șireturile la pantofi".** Afirmații care atestă utilitatea și rezultatele obținute la acest cerc de gimnastică de întreținere din București.

În încheiere, socotim să insistăm și asupra unei alte probleme. Directoarea casei de cultură – tovarășa **Elisabeta Pfeifer** – ne spunea printre altele : **„Pe lîngă aspectul utilitar al gimnasticii de întreținere, de care cursanții noștri sînt convinși, trebuie să subliniez și rentabilitatea economică a unui astfel de centru. Noi, cu participarea a circa 100 de persoane în fiecare lună, obținem un venit de circa 100 000 de lei anual, sumă care contribuie efectiv la buna desfășurare a întregii noastre activități".**

Prin muncă și grație, o... doză de sănătate
Foto : Vasile BAGEAC

Iată noi argumente în legătură cu utilitatea centrelor de gimnastică de întreținere, centre care ar fi de dorit să se înființeze în cît mai multe localități din țară.

Modesto FERRARINI